

кото е святъ по сѫществото си, и испълнявамы законътъ му, който съ израженіе на святостътъ му; второ, ный смы дѣлжни да святославимъ имято му предъ другытъ, произевляющы внутреннытъ наши расположенія чрезъ добродѣтелътъ си, « прославляя дѣламы нашими Отца нашего, иже на небесъхъ » (Маѳ. Е. 16).

Така въ първото прошенніе ный призовавамы Божійтъ благодать за испълненіе на онѣзи господнїи заповѣди, която заключава въ себе си всичкытъ другы. « Будете совершенни яко Отецъ вашъ небесный совершенъ есть (Маѳ. Е. 48), както и за испълненіе на вет-